

KAKASFŐZŐ VERSENY A MELINDA PARKBAN

Társadalmi megbízatásai miatt cégünk több dolgozóját kötik szoros szálak a kecskeméti Alsószéktóért Egyesülethez és a Szeleifalu-Kiskecskemét-Alsószéktó Városrészi Önkormányzathoz. Cégünk közvetlenül is részt vesz a városrész kedvelt közparkja, a Melinda park tisztaságának fenntartásában. Az évek óta tartó kapcsolatnak köszönhetően cégünk rendszeresen meghívást kap az alsószéktói városrész családi napjaira, melyeket ősszel és tavasszal a Helvéciai út mellett található Melinda parkban rendeznek. A hagyományos Alsószéktói Vigasságon családokat is idevonzó gyermekprogramok, színvonalas zenei és sportbemutatók zajlanak, melyeket jól egészít ki minden alkalommal a bográcsos ételek főzőversenye, melyet idén a Chicken Food Kft. és az Alsószéktóért Egyesület közösen hirdetett meg családok, baráti társaságok és munkahelyi kollektívák számára. Mivel cégünknel is régóta élő hagyomány a dolgozók közös bográcsozása, így 2010 ősztől örömmel tettük át az őszi és tavaszi alkalmak helyszínét a Helvéciai út mellett található Melinda parkba.

A május 26-ára meghirdetett kakasfőző versenyre a Kecskeméti Foglalkoztatási Nonprofit Kft. dolgozói három csapatot állítottak ki. A kakasok elkészítése, darabolása szorgos asszonykezekkel már előző nap megtörtént. Másnap a megbízott főszakácsok segítségével folytatódott a versenyétel készítése. A rendezvény elején a csapatkapitányok egy-egy kötényt is kaptak ajándékba, amit a főzés ideje alatt viselniük kellett. Az elkészült pörköltök kóstolását Szemereyné Pataki Klaudia alpolgármesterrel az élen mesterszakácsok végezték. Igen sok benevezett étel volt, így elbírálásuknál a zsűri nagy bajban volt. Bár hivatalosan csapataink nem értek el helyezést, az elkészült kakaspörköltök dolgozóink körében osztatlan sikert arattak. Önmagáért beszél, hogy a nap végére a bográcsok alján még mutatóban sem maradt étel. A kakasfőző verseny legfőbb hozadéka mégis inkább az volt, hogy munkahelyi környezetén kívül is összefogta az embereket, s oldott, jó hangulatú közös programot biztosított.

Hogy ne múljon el ez a nap kézzelfogható sikerek nélkül, örömmel számolhatunk be arról, hogy a süteménysütő versenyen a „sós” kategóriában munkatársunk, Zentainé Bíró Irén vendégváró kiflije került az első helyre. Gratulálunk neki!

Az alábbiakban dolgozóinkat kérdeztük meg arról, hogyan érezték magukat ezen a napon, s örömmel vettük, hogy sokan a korábbi összejövetelek hangulatát is felidézték:

Gyarmati Józsefné:

A családommal voltunk kint a családi napon: férjemmel, sógornómmal, párjával, a keresztfiammal, feleségével és a kislányukkal. Sógornóm párja, Rácz Károly főzte a kakaspörköltünket. Ő a Barneválnál dolgozik, s igen otthon van a baromfiételek elkészítésében. Ez is ragyogóan sikerült. Az ebéd végeztére teljesen kiürült a bogrács. Kaptunk emlékebe egy szép oklevelet is. A programok sorában „Erősember”-bemutató volt számunkra a legemlékezetesebb. Biztattuk a párjainkat, hogy próbálkozzanak ők is a tönk felemelésével, de nem sikerült rábeszélni őket. Ennek ténye még izgalmasabbá tette ezt a programot. Nagyon jól éreztük magunkat. Megvártuk este Csocsesz koncertjét is, így végül reggeltől este nyolc óra utánig kint voltunk, s nagyon szép napunk volt.

Én március elseje óta dolgozom ennél a cégnél, s jó volt megtapasztalni, hogy engem és családom tagjait egy kötetlen időtöltés keretében kedvesen, barátsággal fogadták a kollégáim. Kellemesen csalódtam abból a szempontból is, hogy nem számítottam ennyire tiszta, kulturált környezetre. Ha legközelebb lesz hasonló rendezvény, biztosan megint kimegyünk majd a családommal.

Reketyei Györgyné:

Fiammal, lányommal és a két unokámmal mentünk ki a családi napra. Egyikük még babakocsis, így hozzá igazodva kevesebb időt töltöttünk kint, mint szerettünk volna. Viszont nagyon jól viselte a baba a körülötte lévő délelőtti nyüzsgést, így mi is jót tudtunk beszélgetni a kollégákkal. Bent a munkahelyen erre nemigen van lehetőség, s jólesik ilyenkor egy kicsit megosztani egymással a gondjainkat, örömeinket. Az ebéd is nagyon finom volt. Fiamnak különösen tetszett Bérczes Attila „erőseMBER”-bemutatója.

A gyerekek nagyon elfáradtak, így a késő délutánra tolódott alvásuk miatt el kellett mennünk a négy óra utáni busszal. A fiam is, én is maradtunk volna még, ami nála azért is nagy szó, mert nem köti hozzánk a munkája. Én folyamatosan három éve dolgozom itt. Ahogy az egészségem engedi, mindig részt veszek ezeken a kötetlen munkahelyi összejöveteleken, melyeknek szép színfoltja volt ez a Melinda parki rendezvény is.

Horváth Lászlóné:

A kollégákkal beszéltünk meg találkozót, és reggel jó páran együtt jöttünk ki a családi napra. Szommer Lászlóné Erzsikének a férje főzte a mi kakaspörköltünket, ami igen jól sikerült. Én simán, csak tésztával kértem, de a legtöbben túrós csuszával fogyasztották. A programok leglátványosabb része számomra is az „erőseMBER” kerékemelés volt. Lélegzetelállító, hogy egy ember egy 240-260 kg-os traktorgumit át tud fordítani egyik oldaláról a másikra. Nagy élmény volt a retroromantik diszkótánc-bemutató is.

Szívesen visszaidézem az elmúlt évek hasonló alkalmait is. A névnapok, születésnapok alkalmával is szoktuk köszönteni egymást. Céges szintű közös együttlétünk legutóbb karácsonykor volt. Mindenki hozott egy ajándék zsákbamacskát: nem átlátszó papírba csomagolta ki-ki a maga ajándékát, hogy ne legyen felismerhető a tartalma. Ez az ünnepi vacsorát követően tombolahúzás útján jutott el a megajándékozotthoz. A százforintos jegyek révén összegyűlt tombolabevétel több dolog kivitelezéséhez nyújtott hatékony segítséget. Karácsonyfát is állítottunk mindhárom műhelyünkben. Ezt mindig közösen vesszük, és mindenki hoz rá egy marék szaloncukrot. Vezetőségünk is mindig megajándékoz bennünket karácsonytájt. Rendszerint 1 kg szaloncukorral kedveskednek minden dolgozónak, s volt, hogy ajándékutalványt is kaptunk. Hihetetlenül finom volt idén a bográcsban főtt karácsonyi töltött káposzta is. Olyan hatalmas levelekbe tekerték be, hogy egy is elég lett volna egy embernek. Jók ezek az alkalmak arra, hogy kicsit „szabadjára engedjük magunkat”: oldott légkörben töltsük az időt beszélgetéssel, zenehallgatással, s – ha mód nyílik rá – tánccal is. Jólesik számba venni egymás gyerekeit, unokáit: melyik milyen iskolába jár, milyen élmények érték. Szívesen megosztjuk egymással a gondokat és az örömeiket is, amire a munkahelyi körülmények között csak igen szűkre szabott lehetőség van.

Latos Józsefné:

A nap nagy részében kint voltunk a családi napon. Finom volt a pörkölt, jó volt a társaság. Már az elején megkerestük egymást és végig együtt volt a csapat. Tavaly szeptemberben, az előző családi napon is nagyon jól éreztük magunkat, így idén még bátrabban nézelődtünk. Elsétáltunk a süteménygyűjtő sátorhoz is, ahol már a látvány is szemet gyönyörködtető volt, ráadásul – egy véleménynyilvánításért cserébe – engedték megkóstolni is őket.

A felsorakoztatott sütemények a karácsonyi ünnepségünket juttatták az eszembe. Két összenyitott műhelyben ünnepeltünk, szépen meg volt terítve, s majdnem mindegyik asszony hozott az asztalra egy-egy tál süteményt is. Hamarosan tányérra kerültek az óriási káposztatöltelékek, melyekből – mint utólag megtudtam – 170 darab készült.

Minden közösségi rendezvény, együttlét nagy élményt, örömet jelent a számomra.

Botos Éva:

Majd egy évtizede dolgozom itt, illetve a cégünk jogelődjénél. Mindig sok közösségi megmozdulásunk volt, amelyek száma csak gyarapodott az alsószeptói családi napokra való meghívásaink óta. Lényegében évente három-nagy alkalommal jön össze a „csapat” közös bográcsozásra. Főztünk már így borsos tokányt, marhapörköltet, csülkös bablevest, körömpörköltet és más finomságokat. Korábban Fekete József volt a főszakácsunk. Most tavasszal Szabó Máriával és Faragó Imrénével hárman vállaltuk ezt a feladatot. Örömmel vettük, hogy új dolgozókat is sikerült bevonni ebbe, új oldalukról ismerve meg őket. A mostani kakasfőző versenyen Szommer Lászlóné és férje, valamint Tamás Lászlóné és Bába Ferenc vállalták a pörkölt elkészítését.

Előző nap a cégvezetés által megvásárolt tíz kakast öt asszony – velem együtt Tamás Lászlóné, Gyarmati Józsefné, Faragó Imréné és Szabó Mária – bő másfél óra alatt dolgozta fel. A legnagyobb baromfi 7.30 kg volt, de a többi is 5-7 kilogrammot nyomott. Az elkészült pörkölteket mindegyike okleveles lett, de minden helyezésnél beszédesebb, hogy a bográcsok maradéktalanul kiürültek. A süteménysütő versenybe is beneveztünk a Faragóné Jutka által készített lekváros-diós szelettel, Szommerné Erzsike virslis kiflijével, Bába Ferenc kókuszos süteményével, s Kovácsné Orbán Tünde Fanta-szeletével. Az irodán dolgozók is készültek édes-sós finomságokkal, akik közül Zentainé Bíró Irén sós kiflije nagy számú nevezőt megelőzve első helyre került, így a cégünk híre-neve ennek nyomán is gyorsan elterjedt az alsószeptóiak között.

Munkáltatónk nagy hangsúlyt helyez arra, hogy dolgozóink megfelelő körülmények között és jó munkahelyi légkörben végezzék munkájukat. Mindannyian örülünk az itt

biztosított munkalehetőségnek. Sokan közülünk megváltozott munkaképességüként jutottak itt jövedelemszerző tevékenységhez. Dolgozóink többsége igen kis keresetből él. Ezt a karácsonyi közös ajándékozásnál messzemenően figyelembe vettük. Azt kértük, hogy a „zsákba-macska” céljára bekért apróság lehetőleg ne kerüljön pénzbe, hiszen mindenkinek van otthon olyan tárgya, ami jó állapotú, megfelel ajándék céljára, és nélkülözni tudja úgy, hogy egyúttal valakinek örömet is szerzett vele. A közös névnap és más alkalmainkon való előzenét szintén házon belül szoktuk megoldani. Korábban egy dolgozónk férje szolgáltatta, aki lakodalmakban és más rendezvényeken is fellép. Nagyon hálásak voltunk, hogy színvonalas zenéjével önzetlenül és örömmel a mi kis összejöveteleinken is kiváló hangulatot varázsolt. Legutóbb egy új dolgozónk szolgáltatott hangulatos nosztalgiazenét a fiával, ami szintén szép színfoltja volt a közösségi életünknek.

A karácsony délutáni közös főzés és a megtartott kis ünnepség is olyan alkalom volt, mely nagyban segítette az azonos problémákkal küzdő dolgozók összekovácsolódását. Az összegyűlt tombolabevételt a fődíjként szolgáló torta megvásárlásához használtuk fel, és még maradt belőle a mostani kakaspörkölt hozzávalóinak megvásárlására is.

Bába Ferenc:

Valamivel több, mint egy éve dolgozom itt, így viszonylag újnak számítok itt. Ezért is volt nagy megtiszteltetés, hogy a harmadik nevező csapat engem bízott meg a kakaspörkölt elkészítésével. Munkatársam, Terecskei Benedek volt az egyik segítségem. Sok hagymán, bő lén, minőségi fűszerekkel ízesítve tettük fel főni a kakast. Az előző napi gondos előkészítés

ellenére mintegy három óra telt el a tűzgyújtástól a tálalásig, de megérte a fáradságot. Mindenki nagyon dicsérte az elkészült „ételremeket”.

Előző cégnél is voltak hasonló alkalmak, de szinte mindegyiknek más az „íze”, hangulata. A 'Foglalkoztatási Nonprofit Kft-nél elsősorban a családiasság fogott meg. Az „egy cipőben járó dolgozók” minden tekintetben nagyon összetartanak. Szívesen vagyunk együtt akkor is, amikor az nem „kötelező”. Jó példa erre, hogy a karácsonyi vacsorát követő zenés-táncos összejövetel éjfél utánig eltartott. Egy kiadós tánc után én magam is az esti utolsó busszal, tíz óra tájban indultam haza.

Varga István:

Örömmel vettem részt a családi napon, amin nagyon jól éreztem magam. Jó volt a hangulat, jó volt a csapat: összetartás volt. Cégünknel a munkahelyi kollektíva összetétele igen vegyes. Sok nyugdíjhoz közel álló, illetve megváltozott munkaképességű dolgozó van, akik sajátos gondokkal küzdenek. Ezért is fontos, hogy mi egy átlagos munkahelyi kollektívánál jobban tudjunk egymásra figyelni. A munkavégző képességet befolyásoló problémákat egyénre szólóan kell figyelembe venni a sikeres munka és a rehabilitáció érdekében. Mai szóval „csapatépítés” miatt is igen jók ezek az alkalmak. A kötetlen beszélgetésekkel jobban megismerjük egymást, ami a hétköznapokban is kamatozik. Szép emlék ebben a vonatkozásban a tavalyi karácsonyi közös ünneplés, estebéd is. Egymás ajándékozásában sem az ajándék értéke volt a fontos, hanem maga a gesztus. Humoros, tréfás vagy éppen szívhez szóló kis kedvességeket adtunk egymásnak. Jó lenne a jövőben is sok hasonló közös összejövetel, melyek mindannyiunk számára igen sokat jelentenek.

Kecskemét, 2012. május 26.